The Financial Times donosi: Brazil kao najjače južnoameričko gospodarstvom „bombardirano“ je velikim količinama jeftine kineske robe, s jedne strane, i, s druge strane, raste ugroza aprecirajućeg reala. SAD traži podršku „napadnutog“ Brazila protiv, po njihovom mišljenju, depreciranog juana.

Bivši brazilski predsjednik Luiz Inácio Lula da Silva razvijao je trgovinsku politiku koju je dijelom diktirala njegova vizija velikog saveza južnih zemalja u razvoju. Kina, što zabrinjava, najveće je brazilsko izvozno tržište. Nadalje, brazilsku proizvodnju ugrožava sve jači real te jeftini uvoz iz Kine.

Zadnji susret SAD-a i Kine nije donio nikakvih riješenja na bilateralnoj osnovi. Zahtjev SAD-a da juan aprecira Kina, razumljivo, nije prihvatila. „Rat“ na relaciji ovih dviju velesila se nastavlja. SAD tražeći podršku Brazila pokazuje koliko su zabrinute za postojeće stanje u svome gospodarstvu i kako ocjenjuje kinesko gospodarstvo kao potencijalnu ugorzu.

Izražena želja za konvergencijom Brazila i SAD-a ima i svoje političke implikacije. Naime, Brazil je središnjica južnoameričkog gospodarstva. Velik broj zemalja Južne Amerike želi svoju „Uniju“ koja bi povećala pregovaračku sposobnost zemalja Južne Amerike, te dinamizirala razvoj. Zato sam ovaj napis i nazvao Monroeva doktrina. Eventualno povezivanje Sjeverne i Južne amerike u blok uzajamnog razumjevanja i uvažavanja moglo bi značajno opteretiti kinesko-američke odnose što bi moglo od strane Kine rezultirati „odgovorom“ vrlo slojevitih struktura.

Zaključak se nameće sam po sebi. Ukoliko dođe do konvergencije na relaciji Sjeverne i Južne amerike ista će rezultirati „preslagivanjem kockica“ na globalnoj razini sa neizvjesnim posljedicama. Ukoliko, pak, predstojeći susret SAD-a i Brazila ostane samo na prigodnim izjavama zabarinustosti, stvari će ostati po starom što znači da će Kina, Indija, Brazil, i, manje, Rusija ostati lokomotive kojima će se pridružiti ostale azijske zemlje koje iz dana u dan postaju sve značajniji proizvođaći svih, ama baš svih roba: jeftinih, skupih, jednostavnih, složenih, naporsto svih roba. Napis u The Financial Timesu pokazuje kako se odnosi u svijetu mjenjaju upravo zato što je Kina prihvatila neoliberalistički izazov nametnut od SAD-a na način da je postala najliberalnije (zemlja koja nadosljednije provodi Marxovu izreku: Akumulirajte, akumulirajte u tome je sav Mojsije i proroci) gospodarstvo, ili, što je isto najveći vjernik pokojnog kreatora neoliberalizma Miltona Friedmana.